

16.2 Tvary perfekta

		aktivum	mediopasivum
indikativ	1. os. sg.	λελυκα	λελυμαι
	2. os. sg.	λελυκας	λελυσαι
	3. os. sg.	λελυκεν	λελυται
	1. os. pl.	λελυκαμεν	λελυμεθα
	2. os. pl.	λελυκατε	λελυσθε
	3. os. pl.	λελυκασιν	λελυνται
participium		λελυκως	λελυμενος

Poznámky

- Rozpoznávacím znakem perfekta ve všech tvarech je reduplikace (viz níže).
- Perfektum aktiva má také charakteristickou κ.
- Koncovky indikativu perfekta aktiva jsou podobné koncovkám aoristu.
- Koncovky perfekta mediopasiva jsou podobné koncovkám přítomného mediopasiva, ale postrádají jakoukoli počáteční samohlásku (např. -ται ne -εται, -μενος ne -ομενος).
- λελυκως se skloňuje jako πας s nominativy singulárů λελυκως, λελυκυια, λελυκος a kmen 3. deklinace λελυκοτ-.
- Můžete vytvářet perfektum ve všech ostatních způsobech, kde sdělují ideu dovršení (např. infinitiv perfekta aktiva λελυκεναι, mediopasiva λελυσθαι). Jsou však velmi zřídka.

16.2.1 Reduplikace

Reduplikace je opakování první hlásky kmene. Nachází se v každém tvaru perfektního času (a proto vyznačuje perfektum velmi jasně). Jak lze očekávat, ačkoli všechna slovesa mají v perfektu reduplikaci, přesný tvar, který nabývá, závisí na tom, jaká je první hláska slovesa.

Slovesa začínající souhláskou

Obvykle se souhláska opakuje následována ϵ .

Např. $\lambda\epsilon\lambda\upsilon\kappa\alpha$, $\pi\epsilon\pi\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\kappa\alpha$.

χ , ϕ , θ (tj. má zvuk „h“): Souhláska se opakuje bez zvuku „h“ následována ϵ ($\kappa\epsilon\chi$ -, $\pi\epsilon\phi$ -, $\tau\epsilon\theta$ -). Např. $\tau\epsilon\theta\epsilon\rho\alpha\pi\epsilon\upsilon\kappa\alpha$.

σ , ζ nebo ξ (tj. má zvuk „s“): Aplikuje se obvyklé pravidlo (tedy $\sigma\epsilon\sigma$ -, $\zeta\epsilon\zeta$ - nebo $\xi\epsilon\xi$ -), ale počáteční souhláska naopak obvykle odpadá, čímž fakticky ponechá jen přidání ϵ . Např. $\acute{\epsilon}\zeta\eta\tau\eta\kappa\alpha$, ale také $\sigma\epsilon\sigma\omega\kappa\alpha$.

Slovesa začínající samohláskou

Zdvojení samohlásky je reprezentováno jejím prodloužením.

$\alpha \rightarrow \eta$ $\epsilon \rightarrow \eta$ $\omicron \rightarrow \omega$ Např. $\eta\kappa\omicron\lambda\omicron\upsilon\theta\eta\kappa\alpha$

Poznámky

- Reduplikace se týká **kmene** – proto ve složeném slovesu je třeba odstranit předložku, provést reduplikaci a pak předložku znovu připojit (srov. přímnožky). Tak perfektum slovesa $\acute{\alpha}\pi\omicron\lambda\upsilon\omega$ je $\acute{\alpha}\pi\omicron\lambda\epsilon\lambda\upsilon\kappa\alpha$.
- Když je výsledkem reduplikace pouze přidání ϵ , nebo prodloužení samohlásky, vypadá to stejně jako přidání přímnožky, ale je zde zásadní rozdíl:

reduplikace – perfektum – ve všech způsobech

přidání přímnožku – imperfektum a aorist – pouze v indikativu

16.2.2 Změny kmene

Všechny tvary perfekta končí souhláskou, která je umístěna hned za konec slovesa – buď κ pro perfektum aktiva, nebo samotná koncovka v mediopasivu. Toto může způsobit jisté komplikace stejně jako přidání σ nebo θ u futura nebo aoristu.

Slovesa na $-\epsilon\omega$ jsou předvídatelná – ϵ se prodlouží na η před souhláskou.

Např. $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\kappa\alpha$ je 1. os. sg. ind. perf. akt. od slovesa $\pi\omicron\iota\epsilon\omega$

$\tau\epsilon\tau\eta\rho\eta\tau\alpha\iota$ je 3. os. sg. ind. perf. medpas. od slovesa $\tau\eta\rho\epsilon\omega$

Změny kmenu u ostatních sloves (tj. těch, jejichž kmeny končí souhláskou) není třeba se učit, protože: (i) jsou docela komplikované, (ii) perfektum je zřídka v první řadě a (iii) tato slova jsou ještě docela rozpoznatelná.

